

Саҳиҳул Бухорийнинг муҳтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 188-ҳадис

3479 - 3452 - 188 عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ رَجُلًا حَضَرَهُ الْمَوْتُ، فَلَمَّا يَكُنْ مِنَ الْحَيَاةِ.. أَوْصَى أَهْلَهُ: إِذَا أَنَا مُتُّ.. فَاجْمِعُوا لِي حَطَبًا كَثِيرًا، ثُمَّ أُوقِدُوا فِيهِ نَارًا، حَتَّىٰ إِذَا أَكَلْتُ لَحْمِي، وَخَلَصْتُ إِلَى عَظِيمٍ فَامْتَحَنْتُ.. فَهُدُوهَا، فَاطْحَنُوهَا، ثُمَّ انْظُرُوا يَوْمًا رَاحًَا فَادْرُوهُ فِي الْيَمِّ، فَفَعَلُوا فَجَمَعَهُ اللَّهُ، فَقَالَ لَهُ: لَمْ فَعَلْتَ ذَلِكَ؟ قَالَ: مِنْ حَشْيَتِكَ، فَعَفَّرَ اللَّهُ لَهُ.

188-3452-3479. Хузайфа розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деяётганларини эшигтанман:

«Бир кишига ўлим келди. У ҳаётдан умидини узгач, аҳлига васият қилди: «Мен ўлсам, мен учун кўп ўтин тўплаб, уни ёқинглар. (Олов) гўштимни еб битириб, суюгимга ўтиб, қовжираб битганимда, уни олиб, янчинглар, сўнгра шамолли бир кунни кутиб, уни (хокимни) денгизга сочиб юборинглар», деди. Шундай қилишди. Кейин У Зот уни(нг хокини) тўплади-да, унга: «Нега бундай қилдинг?» деди. У: «Сендан қўрқиб», деди. Шунда Аллоҳ уни мағфират қилди».

Манба: hadis.islom.uz

